

INDEX

49 Praga
 49 Pragensis Academia
 ibid. Praga noua
 ibid. Praga vetus
 49 P R A G A, Regno Boemiæ Metropolis, Bubiendum, & Marobudum, Auentino, Casturgis etolomeo dicitur. De qua in ipso opere plura, quæ verò ibi, ob loci angustiam omisimus hæc sunt. Non longè à Cathedrali pragensi, templo, versus oriente solem, situm est Monasterium Deo dicatarum virginum, toto regno vetustissimum. Nam à Duce Vratislao, S. Venceslai patre erectum est, Diuo Georgio sacrum, in quo templo ipse Vratislaus, cum matre sua S. Ludmilla, & nepote Bohuslao Pio, quiescit, Sacerdos huic cœnobio præfecta, pastoralis baculo vititur, & principis defungitur honore, quin etiâ ipsius præsentia requiritur, in coronanda Regina. Est & ab alia arcis huius templi parte, aliquando remotius monasterium, vulgò Strahoro, aliàs, mons Syon, dictum, quod iuxta ipsa vrbs mœnia, in admodum arduo colle, Petrzin dicto, ædificatum, sepultura Vladislai primi Bohemiæ Regis, qui ipsum condidit, celebre est & clarum, Nec silentio prætereundus est Regius hortus amœnissimus, iuxta fossam arcis altissimam, situs, varijs arboribus, ac stirpibus, nò tantum domesticis, sed & peregrinis & Italia, Hispania, & alijs longinquis regionibus, huc allatis, & plantatis instructissimus, opereque topiario fragrantissimus. Hic videas mala Punica Citria, limonia, Aurantia, nò inteliciter proueuire, olera, & herbas exurgere intra laminas ferreas, instar literarum formatas, & apto contextu orationem dominicam exprimentes. In hoc horto aluntur Leones, intra ligneos cancellos inclusi, nec non mirandum ex India animal, quod anteriore parte ceruam, reliquo corpore camelum mentitur, adeo, vt Clariss. D. Andreas Mattheolus græca voce ελαφοκαμηλον rectè appellari posse, testatur. In penitiorè huius viridarij secessu, habetur domus elegantissima saxeæ, ad refectionem, deambulationem, & omne prospectum concinnatissima, nam duos habet ambitus, inferiorem & superiorem, Inferior est porticus, columnis teretibus æquali interstitio circumquaque positis. Superior est subdialis, cuius extremitates sunt continua series lapidum, in quibus variæ imagines, ex veteribus historijs & Poëtis artificiosissime excisæ iucundissimum præbent spectaculum. Ab hoc horto, vnus stadij interstitio, extat viuarium Regium, muris longo circuitu septum, sed non est conferendum ad nouum illud, quod Serenissimus Archidux Ferdinandus quatuor à Pragensi Castro stadijs distitum, condidit, & spaciosissimo murorum ambitu cinctum, in cuius mediotulio magnificentissimè, cultissimè, & que stat palatium, ad figuram stellæ fabricatum, vnde ei nomen datum. Pavimentum habet ex marmore tessellato, nitidissimum, & conclauia multa picturis elegantissimis ornata. Quin etiâ & illud, Pragensium ornamentis ad numerandum est, quod Collegium societatis Iesu, habeant, institutum à Ferdinando Cæsare, qui pietatis & eruditionis fructu ex eiusdem Societatis Collegio Vienne, promanante, commotus, etiam Pragensi instituit & dotauit, cuius prima initia, & fundamenta iecit. D. Petrus Canisius, Eximius Societatis Iesu Theologus. Varios huius vrbs fortunæ conditiones & casus, quos temporis successu, sub Regibus principibusque diuersis pertulit, breuitatis causa omitto. Eos Georgius Handschius à Limusio, ex Pragensium Annalibus, ex quibus & hanc descriptionem excerptimus admodum diligenter collegit.

Multa denique sunt alia, & quidem præstantia pragensis vrbs ornamenta, quæ iusto & peculiari libro commemorari possent; Verum diuersi, & afflictissimi tantæ vrbs casus ostenderunt, nihil esse sub sole perpetuum, Regna, communitates, & vrbes certa habere fata, quorundum prædicta attingunt, iusto permittente Deo, ne sapientiæ inuitantur humanæ, & proprijs confidant viribus, inexpectatis casibus sæpè corruunt. Hoc Pragæ in vnus veræ ac auctæ Religionis professione sub Regum obedientia florenti, tum primùm accidit, quando fatale vrbi ac politiarum malum, hæresis, eam inuasit, Et Calixtinorum seu Thaboritarum occupauit studium: per quod funesta contentione scissum est & inflammatum vulgus, vt non tantum pragæ, sed ne in toto quidem Regno vix vllum monasterium integrum reliquerit. Adeo enim Apostata-

rum linguæ imprudentem plebem ad conatum suum rapiabant, vt effreni audacia, conflato exercitu Magistratum mutarint, excludentes ab officijs & dignitatibus bonos, ac spectatæ & antiquæ probitatis viros, alios æremulctarint, alios patrium solum vertere coegerint, homines plebeos & inopes, eorum loco substituerint, qui carbores mineris cõflandis ad officinas suppeditare solebant. Qui deinde calicis, & nouæ religionis prætextu, raptò viuere, quàm labori operam dare mallebant. Quam quidem furentem seditionem continuatam optabant, ne nouis dignitatibus exuti, vel ad laqueum, vel ad soluta remitterentur officia. Ab his, vt quicquid veteris vt catholicæ Religionis pragæ supererat, totum exploderetur, Religionis cardines ac vincula dissoluerunt, & exterminarunt. Vt sunt sacrorum ministri, & humaniora atque Theologica studia Itaque Vniuersitatem turbarunt, Monachos & Religiosos omnes trucidarunt, vtriusque Nouæ, ac veteris Pragæ Curiam, multorum Senatorum sanguine consperserunt, nec ipsi quoque Regi pepercerunt, quem telis, saxis, veneno impetuerunt. Monasteriorum bonis ac possessionibus direptis, ignem ædificijs subiecerunt, Monasteria magnifica, Tempia miro artificio, & amplitudine commendata euerterunt ac solo ad æquarunt. Quæ quàm celebria, quàm conspicua Pragæ fuerunt, multorum stupendæ ruinæ, ac rudera manifestè declarant. Atque hunc tantum furem, cedes, rapinas, incendia, sacrilegia Apostatæ ac seditionis ministri Religionis prætextu velabant vesano populo corpus Dominicum, & calicem præferentes, pro quo solo obtinendo, solliciti, quare hunc passim in parietibus, in vexillis, in templis pingebant, vt haud infcitè quidam adscripserit.

*Tot pingit celices Boemorum terra per vrbes,
 Vt credas Bacchi numina sola coli.*

Hæc paulo fusius à me Thaboritarum occasione, qui magnis cladibus pragam affecerunt, commemorantur, vt palam fiat, Regna, Imperia, & vrbes, per veræ & Romanæ Religionis immunationem, & peregrinorum dogmatum inuersionem perire. Quæ de re vnica: Eusebij Historici sententiam ex lib. 10. cap. 7. subiiciam. Ex pluribus inquit, rebus apparet, religionem, in qua summa custoditur sanctitatis reuerentia, si extenuetur, magna pericula adferre Rebus publicis, Ac rursus eandem, si legitime tractetur, & custodiat, maximam prosperitatem Romano nomini, & cunctis mortalium rebus præcipuam præstare felicitatem.

50 Primislauia opidum
 5 Promontorium S. Sebastiani
 16 Pyrenei montes

Q

51 Q Vadrata.

R.

54 R Aab
 43 Raceburgensis cathedralis Ecclesia
 ibid. Raceburgum, olim, vna religione florente, nobile Saxoniarum opidum, Cathedrali Ecclesiæ, aræ, & stagno, quod mare appellare posset, præstans, varias fortunæ conditiones pertulit.

Henrici Berchmeieri xxvij. Episcopi Raceburgensis tempore, Magnus Saxoniarum Dux, ditionem omnem inuasit, & occupauit, ita, vt Canonici apud Ecclesiam, & in residentia sua permanere non possent. qui post septennium, imperiali auctoritate, tandem in integrum sunt restituti.

Similem rursus calamitatem, sub Georgio de Blomendal xxvij. Episcopo, ab eodem Saxoniarum Duce, Raceburgensis ditio pertulit.

Tempore Christophori de Schouuëberg xxix. Episcopi, Volradus, Comes de Mansfeldt, Episcopatum Raceburgensem inuasit, Canonicos, quos in residentia inuenit, vinculis constrinxit, omnia Ecclesiæ ornamenta, ipsas etiam compans abstulit.

Eandem fortunæ aleam infœlix Raceburgensis Ecclesia Anno 1560. à Saxoniarum Duce sentijt Dum eius administrator Christophorus Megapolitanus in Liunia abesset.

C

Multo